

Έτσι «φουντάραμε» το Φετίχ – Μπουλεϊτ

Σαν σήμερα 18 Οκτωβρίου 1912 ο Νικόλαος Βότσης κυβερνήτης του Τορπιλοβόλου 11 με πλοηγούς τους Λιτοχωρίτες Νικόλαο Βλαχόπουλο και Μιχαήλ Κωφό εισήλθαν στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης και τορπιλίσαν το Τουρκικό θωρηκτό Φετχί Μπουλέντ.

Μια συγκλονιστική αφήγησι του Λιτοχωρίτου καπετάν Νικόλα Βλαχόπουλου το 1968, από την Ναυτική Έποποιία του 1912 στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Ηρωϊσμός και άταπάρνησις που υπήρξε η απαρχή της απελευθέρωσης της πρωτεύουσας του Βορρά.

Ήταν αρχές του Οκτώβρη του 1912 με την έναρξι του Βαλκανικού πολέμου, όταν ο κυβερνήτης του μικρού ιστιοφόρου Νικόλαος Βλαχόπουλος βρέθηκε αποκλεισμένος με πολλά άλλα ιστιοφόρα και εμπορικά στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Τα πληρώματα των αργούντων σκαφών περιεφέροντο στην πόλι χωρίς εργασία. Λίγο πιο μπροστά και προτού ο Έλληνικός Στόλος αποκλείσει το λιμάνι, μετέφερε άμμο και χαλίκι για λογαριασμό της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ο καπετάν Νικόλας, τώρα όμως προσέδεσε κι αυτός το καΐκι του στο μώλο και περίμενε.

Άς αφήσουμε όμως τον ίδιο να μās αφηγηθῇ το μεγάλο κατόρθωμα του πλοιάρχου Βότση, που συνεκλόνησε την εποχή εκείνη όλη την Ευρώπη με την τόλμη του κι έβαλε σε ανυσηχίες την τότε τουρκική στρατιωτική διοίκηση της Θεσσαλονίκης για την έκβασι των επιχειρήσεων στη Μακεδονία.

«Η απόφασίς μου να επανέλθω στην γενέτειρά μου που είχε ελευθερωθῇ προσφάτως από τὰ Ελληνικά στρατεύματα διά μέσου του ναυλοχοῦντος στο λιμένα της Θεσσαλονίκης Τουρκικοῦ στόλου, επιδοκιμάσθηκε και από άλλους συμπατριώτας μου και με παρώτρυναν να την επιχειρήσω, με παρακάλεσαν δε να παραλάβω στο σκάφος μου κι αυτούς διά το Λιτόχωρο.

Πράγματι παρέλαβα καμμιὰ εικοσαριά από δαύτους, και μέσα στο σκοτάδι της νύκτας διωλίσθησα ἀριστοτεχνικά κάτω από τις μπουῦκες τῶν ἐπακτίων πυροβόλων, ἀνοιχθηκα στο πέλαγος, πού ἤλεγχε ὁ Ελληνικός Στόλος.

Κάποια στιγμή ἀντελήφθην να πλησιάζῃ το μικρό μου καΐκι μία τορπιλλάκατος. Ήταν του πλοιάρχου Βότση.

Την εποχή εκείνη τὰ Ελληνικά στρατεύματα μετά την μάχη τῶν Γιαννιτσῶν, ὑπό την ἀρχιστρατηγίαν του Στρατηλάτη Διαδόχου Κωνσταντίνου προήλασαν και στρατοπέδευσαν εἰς το Τόψιν 25 χιλιόμετρα βορείως της Θεσσαλονίκης με ἀντικειμενικό σκοπό την κατάληψιν της. Ἀπο την ἄλλη πλευρά οἱ Τούρκοι για να ἀναχαιτίσουν την ελληνική προέλασι μετέφεραν πυροβόλα μεγάλου βεληνεκοῦς, από τα πυροβολεῖα του Καρα – Μπουρνού, στο ναυλοχοῦν στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης τουρκικό θωρηκτό Φετίχ – Μπουλεϊτ για να

κτυπήσουν τα προελαύνοντα Ελληνικά στρατεύματα από την θάλασσα.

Λόγω τών εργασιών μου στο λιμάνι, 'εγνώριζα λεπτομερώς κάθε σημείο του: τα 'επάκτεια παράλια τους υφάλους, τα 'αβαθή ύδατα, τα ναρκοπέδια, την διάταξι τών ναυλοχούντων τουρκικών σκαφών και κυρίως 'εγνώριζα την 'ακριβή θέσιν τής τουρκικής ναυαρχίδος.

'Ενθουσιασμένος από τās πληροφορίας μου ο'πλοίαρχος, και 'εκτιμήσας τα εθνικά μου αίσθήματα και τόν 'ακραιφνή μου πατριωτισμόν μου, με 'ενηγκαλίσθη και εἶπε ὅτι τελῶ 'εν 'επιστρατεύσει για νά τόν βοηθήσω στο μεγάλο του 'εγχείρημα.

'Ανεπτύχθησαν λεπτομέρειαι σέ σύσκεψι πού 'έλαβα μέρος πάνω στήν «Σφακτηρία» και συνεφωνήθη νά 'έλθῃ να με παραλάβῃ μετά τριήμερο 'από τον μικρό ὄρμο τοῦ Λιτοχώρου καί να με δοθῇ συγχρόνως καιρός να στρατολογήσω και μερικούς 'εμπιστους συνεργάτας συγχωριανούς μου.

Πράγματι μετά τρεῖς ἡμέρας προσῆλθα στο καθωρισθέν σημείο κι 'έχων 'ως βοηθό τον συγχωριανό μου Μιχάλη Κωφοῦ, θεός – συχωρέστον, 'επήγαμε και 'ετέθημεν στις διαταγές του Ναύαρχου.

'Όταν φθάσαμε εἰς τον ναυλοχοῦντα προ του λιμένος τής Θεσσαλονίκης Ελληνικόν στόλον 'ανήλθαμε στήν «Σφακτηρία» και 'επηκολούθησε σύσκεψις εἰς την οἰοίαν 'αναπτύχθη και πάλιν το σχέδιον δράσεως γιά τήν 'επιτυχία τοῦ μεγαλεπιβόλου σχεδίου του Βότση. Σε μένα 'ανετέθη ἡ πλοῖγια τής τορπιλάκατου ἐπὶ τής οἰοίας 'επέβαινε ο' Ναύαρχος Βότσης. Μοῦ 'εδόθη δέ 'ως βοηθός ο' Μιχ. Κωφοῦ και μέ 'εύψυχία και δεξιότητες ὡδήγησα τήν τορπιλλάκατο διά μέσου τοῦ ναρκοπεδίου εἰς απόστασιν βολῆς, 'απο τήν τουρκικήν Ναυαρχίδα.

- Αὐτή εἶναι κύριε Ναύαρχε.

- Μήπως κάνεις λάθος καπετάν – Νικόλα ;

- Όχι κ. Ναύαρχε. Λέγω με ἀπόλυτη πεποίθησι.

Και αμέσως 'έδωσε διαταγή καί 'ερρίφθη ἡ πρώτη τορπίλλη, που πέτυχε το 'εχθρικό σκάφος στήν μέση και προξένησε τεράστια ρωγμή. Μια δεῦτερη πέτυχε παραπλεύρως κι 'ενῶ το πολεμικό 'εβυθίζετο μια τρίτη πέρασε πάνω ἀπό το κατάστρωμα για να 'εκραγῇ στην προκυμαία με κρότο χιλίων κεραυνῶν, 'ενστείρασα τόν πανικό στους κατοίκους.

'Ακολουθῶς 'επωφελοῦμενοι τής συγχήσεως και τού γενικοῦ πανικοῦ των Τούρκων και του συσκοτισμοῦ που 'επηκολούθησε, διωλίσθησαν δια μέσου τών 'εχθρικών σκαφών και 'απο τους προβολεῖς τών 'επακτίων του Καρά –Μπουρνοῦ και τέλος με διαφόρους 'ελιγμούς φθάσαμε εκτός βολῆς και ανοιχτήκαμε στο πέλαγος πού 'ήλεγχε ο' Ελληνικός Στόλος.

Αἱ 'συνθηματικά βολαί που 'ερρίφθησαν ἀπό την τορπιλλάκατο τοῦ Ναυάρχου Βότση, 'ανήγγειλαν στα Ελληνικά πληρώματα τήν 'επιτυχία τοῦ σχεδίου καί τήν διάσωσή μας, προκάλεσε δέ 'απερίγραπτο 'ενθουσιασμό στους ναύτας και 'αξιωματικούς, που 'άρχισαν δαιμονιώδη καταγισμό πυρός 'εναντίον τών Τουρκικῶν 'επακτίων πυροβολείων.

'Ακολουθῶς 'εγένετο 'ενθουσιώδης ὑπόδοχή στόν ναύαρχο Βότση, τόν ὁποῖον 'απεκαλοῦν «Νέο Κανάρη» και με την ακολουθίαν του καί ὑπό καταγιστικά πυρά 'εναντίον του τουρκικοῦ στόλου».

Αὐτά μέ 'αφηγήθη ο 85τούτης καπετάν – Νικόλας πού ζῇ 'αποτραβηγμένος, 'αλλά και δοξασμένος 'ανάμεσα σε 'εγκόνια και τρισέγγονα στο Λιτόχωρο.

Σ' ὅλη τη διάρκεια τής 'αφηγήσεώς του τα μάτια του υγρά, 'είχαν μια λάμψη 'απόκοσμη σαν να ζοῦσε τίς ἡρωικές στιγμές στην σκοτεινή 'εκείνη νύκτα τοῦ Οκτώβρη πού 'ανατίναξαν την Τουρκική Ναυαρχίδα.

Έτσι φουντάραμε το ΦΕΤΧΙ - ΜΠΟΥΛΕΝΤ του Νικόλαου βλαχόπουλου

Συντάχθηκε απο τον/την mouseio

